

Konstrecensioner

Diane Landry mitt i sitt eget verk "Mandalas in series Blue Decline".

Foto: Mark Hanlon

Lekfullt och tekniskt avancerat

Text: Robert Dahlström

Publicerad 7 december 2010 9.00 Uppdaterad 7 december 2010 9.16

Recension.

Årets biennial för elektronisk konst "Electrohype 2010" visas på Ystads konstmuseum. Robert Dahlström upptäcker konstverk som utmanar utan att provocera och konstaterar att utställningen ger nya svar på vad konst kan vara.

Elektronisk konst utförs av datorer eller annan elektronik eller så är datorerna och elektroniken i sig själv konstverket. Enklare uttryckt innehåller utställningen på Ystads konstmuseum verk som är eller har anknytning till elektronik och datorer är det dominerande inslaget. Men det finns också inslag av både fysik och kemi.

Elektronisk konst är inget nytt och det är ju inte heller datorer eller elektronik. Men ändå känns genren ovan och utmanande som en brytning mot den traditionella konsttraditionen. Jag vill inte säga att utställningen är svårtillgänglig, snarare tvärtom men det går inte att närma sig den som vi närmar oss en utställning med, till exempel, Ellen Trotzigs eller Ola Billgrens bildkonst.

Som inför så mycket av dagens samtida konstuttryck handlar det om att ha vidöppna sinnen, inte gå in på Ystads konstmuseum med färdiga fraser och dogmer om vad som är konst eller inte. Det är inte ens nödvändigt att ställa den frågan, den känns inte viktig. Däremot är det viktigt att känna efter och uppleva

utan skygglappar och kanske, i vissa fall, inte ens försöka förstå eller tolka eller söka efter ett fack att stoppa in det man ser i.

Electrohype-konceptet med återkommande biennaler har funnits i tio år och såg dagens ljus i Malmö. Hittills har det blivit sex biennaler, den rådande inräknad. Bakom "Electrohype" står malmöcuratorerna Lars Gustav Midbøe och Anna Kindvall och de har en generös inställning till betraktarens uppfattning. Det finns lika många sätt att se på och uppfatta elektrokonst som det finns individer.

De ser utställningen både som en helhet och som ett antal individuella verk. Och visst är det lätt att se den gemensamma nämnaren som ändå rymmer tio konstnärers egna visioner och uttryck.

Vad som slår mig är den påtagliga lekfullheten och energin i att konstruera och bygga. En del av objekten är tekniska mästerverk där jag i första hand beundrar hantverket, som i Yunchul Kims lite skrämmande skapelse "Epiphora" och Diane Landrys kalejdoskopiska 1960-tals flummiga "Mandalas in series Blue Decline" men det finns också verk som förmedlar starka känslor som Norman T. Whites "Bellevue" som skildrar en elak musiklärares verbala terror mot eleverna.

Ni kan ju också fundera över Caleb Larsens "A Tool to Deceive and Slaughter" som på utställningen består av en svart kub men konstverket befinner sig egentligen i webbvärlden där det säljer sig själv gång på gång.

Jag förundras, skrattar lite, faller i tankar och beundrar och jag har inte en tråkig sekund. Jag skulle vilja se denna utställning tillsammans med en ung person, rent av ett barn, och lyssna till deras intryck och tankar. Det gäller att inte vara allt för vuxen och allvarsam inför "Electrohype 2010".

"Electrohype 2010" är den sjätte biennalen för elektronisk konst i Norden. Utställningen är ett återkommande evenemang och tidigare har biennalen visats i Malmö Konsthall och i Lunds konsthall.

Konstnärerna som medverkar i år är: boredomresearch, Sion Jeong, Nikki Koole, Caleb Larsen, David Rokeby, Serina Erfjord, Yunchul Kim, Diane Landry, Enricue Radigales och Norman T. White

Recension

"Electrohype 2010"

Ystads konstmuseum

Pågår till: 20 januari 2011

Större eller mindre text